

سازمان پژوهش‌های آموزشی کشور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مجموعه مقالات دومین همایش ارزیابی درونی برای ارتقای کیفیت دانشگاهی

دانشکده روان‌شناسی و علوم تربیتی - دانشگاه تهران

بیست و پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۸۵

پدیده‌آورنده:

رضا محمدی

عضو هیات علمی سازمان سنجش آموزش کشور

تهران

دبیرخانه ارزیابی درونی - سازمان سنجش آموزش کشور

شهریورماه ۱۳۸۶

سازمان اسناد و کتابخانه ملی

سر شناسنامه:
عنوان و نام پدید آورنده:

مشخصات ناشر:

مشخصات ظاهری:

شابک:

وضعیت فهرست نویسی:

موضوع:

موضوع:

شناسنامه افزوده:

شناسنامه افزوده:

رده بندی کنگره:

رده بندی دیویی:

شماره کتابشناسی ملی:

همایش ارزیابی درونی برای ارتقای کیفیت دانشگاهی (دومین: ۱۳۸۵: تهران).
مجموعه مقالات دومین همایش ارزیابی درونی برای ارتقای کیفیت دانشگاهی /
رضا محمدی.

تهران: سازمان سنجش آموزش کشور، مرکز انتشارات، ۱۳۸۶.

۳۵۴ ص. جدول.

8 17 2670 964 978 و 8-17 2670 964

فیبا

آموزش عالی -- ایران -- ارزشیابی -- کنکرها.

دانشگاهها و مدارس عالی -- ایران -- گروه های آموزشی -- ارزشیابی -- کنکرها.

محمدی، رضا، ۱۳۵۵ - . گردآورنده.

سازمان سنجش آموزش کشور، مرکز انتشارات.

L۸۱۲۵۱ / ۸ ۱۳۸۵

۳۷۸/۵۵

۱۰۹۳۶۷۷

عنوان کتاب

: مجموعه مقالات دومین همایش ارزیابی درونی برای

ارتقای کیفیت دانشگاهی

ناشر

: مرکز انتشارات سازمان سنجش آموزش کشور

پدید آورنده

: رضا محمدی

تیراژ

: ۱۰۰۰ نسخه

چاپ اول

: شهریورماه ۱۳۸۶

ISBN: 978-964-2670-17-8

شابک: ۹۷۸-۹۶۴-۲۶۷۰-۱۷-۸

964-2670-17-8

۹۶۴-۲۶۷۰-۱۷-۸

کلیه حقوق این اثر متعلق به سازمان سنجش آموزش کشور می باشد.

مجموعه مقالات دومین همایش
«ارزیابی درونی برای ارتقای کیفیت دانشگاهی: دستاوردها،
چالش‌ها، چشم‌اندازها»

بیست و پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۸۵

مجری: گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران
با حمایت: مرکز مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی آموزشی سازمان سنجش آموزش کشور و مرکز ارزیابی کیفیت دانشگاه تهران

تاریخ انتشار: شهریورماه ۱۳۸۶

ناشر: مرکز انتشارات سازمان سنجش آموزش کشور
پدیدآورنده: رضا محمدی (عضو هیات علمی مرکز مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی آموزشی سازمان سنجش آموزش کشور).

فهرست مطالب

صفحه	موضوع
۶	- پیشگفتار
۱۱	- مقدمه
۱۷	- سخنرانی ریاست مرکز مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی آموزشی سازمان سنجش آموزش کشور
۲۳	- ارزیابی مستمر برای بهبود کیفیت دانشگاهی: نگاهی به یک دهه تجربه در نظام آموزش عالی ایران - عباس بازرگان
۴۹	- ارزیابی درونی از منظر اقتصاد آموزش عالی - ابوالقاسم نادری
۷۵	- ارزیابی درونی کیفیت گروه‌های آموزشی ریاضی محض و کاربردی دانشگاه صنعتی امیرکبیر: فرایند، نتایج، پیشنهادها - رضا محمدی، غلامحسین اسلامزاده.
۱۱۳	- ارزیابی درونی کیفیت گروه‌های آموزشی مقطع کاردانی دانشگاه جامع علمی کاربردی مجتمع آموزش جهاد کشاورزی اصفهان - رضا محمدی، محمد پورجم، آذر قلی زاده.
۱۵۵	- ارزیابی درونی ضرورتی اجتناب ناپذیر برای بهسازی و ارتقای کیفیت گروه‌های آموزشی - خدا نظر فرخ نژاد
۱۷۵	- ارزیابی درونی گروه علوم دامی دانشکده کشاورزی دانشگاه رازی و کاربرد آن در ارتقای کیفی آموزش عالی - محمد مهدی معینی، شهاب پاینده.
۱۹۴	- ارزیابی درونی راهکاری برای بهبود مستمر کیفیت دانشگاهی: تجربه گروه آموزشی ریاضی دانشگاه شاهد - سید حجت‌اله مومنی، محمدعلی نصر آزادانی، محمدحسن میرزاهمدی.
۲۱۱	- الگوی اجرایی ارزیابی درونی در آموزش عالی: مورد مطالعه بخش ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه شیراز - غلامحسین زمانی، شیروان نوری‌پور.
۲۲۷	- بررسی روند ارزیابی درونی در دانشگاه شهید چمران اهواز - سکینه شاهی
۲۵۵	- ارزیابی درونی و ارتباط آن با ارتقاء کیفیت دانشگاهی مطالعه موردی گروه ترویج و آموزش کشاورزی دانشگاه زنجان - جعفر یعقوبی، ابراهیم شمایی، غلامرضا مجردی.
۲۶۶	- ارزیابی درونی گروه زبان و ادبیات فارسی دانشگاه اصفهان - اسحاق طغیانی
۲۸۱	- ارزیابی درونی گروه اقتصاد کشاورزی دانشگاه تهران - غلامرضا پیکانی، آرش دورانیش.
۳۰۹	- ارزیابی درونی گروه آموزشی کتابداری و اطلاع رسانی دانشگاه اصفهان - احمد شعبانی
۳۱۵	- ارزیابی درونی گروه عربی دانشگاه اصفهان: دستاوردها و چشم اندازها - محمد خاقانی
۳۲۳	- بررسی تاثیر مهارتهای سه گانه مدیران گروههای آموزشی بر ارتقاء کیفیت آموزشی - عبدالرحیم نوه‌ابراهیم، وجیهه کریمی

مقدمه مؤلف:

آموزش عالی هر کشور یکی از عوامل مؤثر در تحقق سیاست‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی آن به شمار می‌رود. تربیت نیروی انسانی متخصص و کار آزموده، به عنوان اساس توسعه همه جانبه کشورها، تولید دانش، دانش‌پژوهشی و عرصه خدمات تخصصی توسط دانشگاه‌ها و مراکز آموزش عالی انجام می‌گیرد. بنابراین نظام آموزش عالی با برون‌دادها و پیامدهای خود نقش مهمی در توسعه کشور دارد.

تربیت نیروی انسانی متخصص مورد نیاز کشور یکی از رسالت‌های اصلی نظام آموزش عالی است. این رسالت در صورتی به نحو مطلوب به انجام می‌رسد که به کیفیت علمی (آموزشی و پژوهشی) آموزش عالی توجه شود. از این رو می‌توان به نقش آموزش عالی با کیفیت در تربیت نیروی انسانی متخصص پی برد. بر این اساس ضرورت ارزیابی کیفیت دانشگاهی آشکار است.

در واقع پیش‌بینی نرخ برگشت‌پذیری سرمایه‌گذاری در آموزش عالی صرفاً با توجه به این مهم و لحاظ نمودن کیفیت می‌تواند تصویر واقعی و روشنی را از بهره‌وری (هزینه - اثربخشی/ کارایی) فعالیت‌های دانشگاهی در یک محیط متحول و پویا ارائه نماید.

از طرف دیگر در جهان متحول کنونی آموزش، به ویژه آموزش عالی، به عنوان عامل اصلی توسعه پایدار مورد تأکید قرار گرفته است. بنابراین آموزش عالی به عنوان عاملی مهم برای آفرینش و بازآفرینی شرایط اساسی کیفیت زندگی فردی و اجتماعی مورد توجه است. از این رو کیفیت خدمات تخصصی دانشگاه نیز باید مورد سنجش قرار گرفته و به طور مستمر ارتقاء داده شود.

به رغم ضرورت‌های فوق، آموزش عالی در طول دو دهه گذشته با چالش‌ها و مسائل عدیده‌ای مواجه بوده است. رشد فزاینده دانشجویان و متقاضیان ورود به دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی از اقشار مختلف جامعه، گسترش کمی نظام آموزش عالی بدون توجه به ظرفیت‌های موجود و توان بافت اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی جامعه جهت پذیرش خیل عظیم فارغ‌التحصیلان دانشگاهی روبرو بوده است. برای برآوردن نیازهای گوناگون این جمعیت دانشجویی، منابع انسانی، مالی و کالبدی بیشتری مورد نیاز بوده است. اما نه تنها منابع مذکور به نسبت افزایش یاد شده اضافه نشده است و از سوی جامعه جهت مسئولیت‌پذیری و پاسخگویی بیشتر از طرف دانشگاه‌ها انتظارات بیشتری به عمل آمده است، بلکه چالش‌های دیگری نیز فرا روی آن قرار گرفته است؛ از جمله چالش‌های مذکور آموزش عالی فرامرزی و حضور در عرصه جهانی آموزش عالی و نیز فناوریهای جدید و کاربرد آنها در آموزش عالی، دانشگاه‌ها را به رویارویی طلبیده است. آموزش عالی بایستی ضمن توجه به این چالش‌ها، به حفظ، بهبود و ارتقاء کیفیت فعالیت‌های خود با اتکاء بر عامل مدیریت و رهبری کارآمد در شرایط تغییر سریع، بی‌ثباتی و دگرگونی در محیط آموزش عالی بپردازد. از این رو است که نقش ارزیابی در یاری دادن به مدیریت آموزش عالی انکارناپذیر است. وانگهی کیفیت، هزینه و بهره‌وری همواره به عنوان سه عامل اساسی مورد توجه مدیریت دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی است. این عوامل با منظور داشتن ارزیابی و بکارگیری آن می‌تواند به سطح مطلوب ارتقاء یابد. به عبارت دیگر، عوامل هزینه و بهره‌وری به نوعی تحت تأثیر کیفیت قرار می‌گیرند. بنابراین رابطه کیفیت، هزینه و بهره‌وری انکارناپذیر است. نتیجه این که کیفیت آموزشی، پژوهشی و خدماتی و ارتقاء و تضمین آن به عنوان یکی از هدف‌های متعالی باید توجه

سیاستگذاران و برنامه‌ریزان آموزش عالی را به طور اعم و مدیران دانشگاهی را به طور اخص جلب کند. برای این منظور لازم است ارزیابی کیفیت، بهبود و تضمین آن به عنوان یکی از دغدغه‌های اصلی نظام‌های دانشگاهی به شمار آید. این امر مستلزم آن است که ابتدا شناخت وضعیت موجود انجام شود و ترسیم وضعیت مطلوب هر نظام دانشگاهی انجام پذیرد. برای این عمل استقرار یک نظام مناسب و کارآمد ارزشیابی و اعتبارسنجی ضروری می‌باشد.

تجربه‌های بین‌المللی در دو دهه گذشته و در سطح کشور در دهه گذشته در ارزیابی کیفیت آموزش عالی حاکی از این امر است که استفاده از ارزیابی درونی برای تحقق اهداف مذکور مناسب است. ارزیابی درونی زمینه را برای مشارکت گسترده اعضاء درون سیستم (اعضاء هیأت علمی) در فرایند ارزیابی فراهم می‌کند. علاوه بر آن به منظور بهبود مستمر و ارتقاء کیفیت گروههای آموزشی مورد ارزیابی خود اعضاء هیأت علمی در وادی عمل قرار می‌گیرند. بنابراین مهمترین ویژگی این نوع ارزیابی را می‌توان مشارکت فعال و خودجوش اعضاء هیأت علمی از طریق همفکری و هم‌اندیشی درباره وضعیت مطلوب گروه آموزشی و نگرستن به چگونگی ارتقاء کیفیت و بهره‌وری نظام گروه آموزشی قلمداد کرد. حاصل این تلاش‌ها برای واحد مورد ارزیابی شناخت وضعیت موجود، معیارهای مطلوب و آن گاه تعیین میزان مطلوبیت و مسیری است که باید طی شود. مجموعه این کوشش‌ها در نظام مورد ارزیابی موجب بازنمایی وضعیت موجود از یک سو و تعیین معیارهای مطلوبیت از سوی دیگر در همه دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور می‌شود.

از سال ۱۳۷۵ و به ویژه از سال ۱۳۷۹ بحث کیفیت در نظام آموزش عالی کشور به طور گسترده مورد توجه قرار گرفته است. یکی از کوشش‌های بعمل

آمده، برنامه‌ریزی و اجرای ارزیابی درونی در دانشگاههای کشور توسط سازمان‌سنجش آموزش کشور بوده است. در همین راستا موضوع ارزشیابی و اعتبارسنجی علمی دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی مطرح و تدوین طرح و عملیاتی نمودن آن به مرکز مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی آموزشی سازمان (گروه ارزشیابی، اعتبارسنجی و تضمین کیفیت) محول گردید.

عمده فعالیت‌های صورت گرفته در این حوزه را می‌توان در دو بعد ساختارسازی و فرهنگ‌سازی و در زمینه فعالیت‌های آموزشی، پژوهشی، اداری و مالی تقسیم‌بندی نمود. گروه ارزشیابی مرکز مطالعات علی‌رغم جوان و نو پا بودن با تکیه بر نیروهای متخصص، متعهد و مجرب دانشگاهی در این حوزه و جلب حمایت و اطمینان مدیران و مسئولان سازمان و وزارتخانه توانسته که منشاء اثرات قابل قبولی در این حوزه گردد و امیدوار است که با مشارکت و اهتمام جامعه دانشگاهی و پشتیبانی مسئولان و مدیران حوزه ستادی وزارتخانه متبوع، نظام جامع تضمین کیفیت را در آموزش عالی مستقر نماید.

پیش بایست کلیه موارد مذکور و تحقق آرمان‌ها و چشم‌انداز سند توسعه کشور، وجود نظام آموزش عالی کارآمد و اثربخش به عنوان پایه و اساس توسعه همه جانبه کشور است و این میسر نمی‌شود مگر با خواست، اراده، مشارکت و اهتمام مستقیم جامعه دانشگاهی (اعضاء هیأت علمی، مدیران، دانشجویان، دانش‌آموختگان و ...). سازمان‌سنجش آموزش کشور به عنوان متولی استقرار نظام جامع تضمین کیفیت در آموزش عالی، حمایت و پشتیبانی از کلیه فعالیتها و برنامه‌های علمی همراستا در تحقق این مهم را در صدر سیاست‌های خود قرار داده است.

در همین راستا، یکی از دانشگاههایی که در این حوزه اولین گام‌ها را برداشته است، دانشگاه تهران می‌باشد. گام‌های ارزنده و قابل توجه دانشگاه تهران منجر به تاسیس و راه‌اندازی مرکز ارزشیابی کیفیت دانشگاه تهران گردیده است. علاوه بر این برگزاری دو همایش در حوزه ارزیابی درونی توسط گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی این دانشگاه قابل تحسین است. اعضای هیأت علمی این گروه نه تنها در حمایت و پشتیبانی از انجام طرح‌های ارزیابی درونی در گروه‌های آموزشی دانشگاه تهران، بلکه در دانشگاه‌های دیگر دریغ نکرده‌اند، بلکه در تدوین و اجرای طرح‌های تحقیق مربوط به ارزیابی کیفیت پیشقدم بوده‌اند. خوشبختانه دومین همایش ارزیابی درونی تحت عنوان «ارزیابی درونی برای ارتقاء کیفیت دانشگاهی: دستاوردها، چالش‌ها، چشم‌اندازها» در دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران در بیست و پنجم اردیبهشت ماه ۱۳۸۵ برگزار شد. یکی از دستاوردها و نتایج این همایش ارائه مجموعه مقالات ارزشمندی است که اکثر آنها حاصل اجرای طرح‌های ارزیابی در گروه‌های آموزشی دانشگاه‌ها و موسسات آموزش عالی کشور است که اینک به همت گروه ارزشیابی آموزشی مرکز مطالعات سازمان تنظیم، تدوین و آماده چاپ و انتشار شده است.

امید است با اهتمام و مشارکت فعال و تعامل بین مدیران و اعضای هیأت علمی سایر دانشگاه‌های کشور ضمن تکرار چنین فعالیتهای ارزشمندی، زمینه برای استقرار نظام جامع تضمین کیفیت در آموزش عالی هموار گردد.

در اینجا ضمن ابراز تقدیر و تشکر گروه ارزشیابی آموزشی سازمان‌سنجش از برنامه‌ها و فعالیت‌های منسجم و هدفمند گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران و کمیته‌های علمی و اجرایی

همایش که زمینه برگزاری این همایش را فراهم نمودند، از خانم معینی که در زمینه تنظیم این اثر مشارکت داشته‌اند و نیز اعضای محترم گروه ارزشیابی آموزشی که در ویرایش مطالب این مجموعه مقالات ما را یاری و کمک نمودند تشکر می‌شود. در پایان لازم است از حمایت و پشتیبانی‌های ریاست محترم مرکز مطالعات و مرکز انتشارات سازمان سنجش آموزش کشور نیز نهایت تقدیر و تشکر خود را را اعلام داریم.

با آرزوی توفیق الهی

رضا محمدی

عضو هیات علمی سازمان سنجش آموزش کشور

بیشتر سازمان‌های آموزشی کشورهای توسعه یافته از سالها قبل برای تعالی سازمانی، افزایش بهره‌وری و تضمین کیفیت دانشگاههای خود، ارزیابی درونی را به عنوان یک رویکرد و ساز و کار مناسب برگزیده‌اند و به تجربه‌های موفق در این رابطه دست یافته‌اند. در کشور عزیز ما نیز در سال ۱۳۷۵ این رویکرد مورد توجه قرار گرفت و از سال بعد در سیستم آموزش پزشکی مورد اجرا قرار گرفت. بالاخره اگر چه با تاخیر، ولی خوشبختانه در سال ۱۳۷۷ با استفاده از تجربه‌های علوم پزشکی، این امر مورد توجه دانشگاههای غیرپزشکی قرار گرفت و کم کم زمینه‌های اشاعه فرهنگ و رویه‌های سازمانی و اداری ارزیابی درونی در گروههای آموزشی دانشگاهها فراهم گردید به طوریکه تا کنون بالغ بر ۴۰۰ گروه آموزشی اقدام به ارزیابی درونی کرده است.

هنوز ابعاد مفید و کارآمد ارزیابی درونی در گروههای آموزشی به دلایل مختلف مانند جا نیفتادن فرهنگ ارزیابی درونی، عدم نهادینه شدن سیستم قانونی و اجرایی آن، نداشتن قدرت تصمیم‌گیری برای سیاستگذاری و تعیین اهداف گروه، نبود ساختار مناسب تضمین و پیگیری نتایج و یافته‌های ارزیابی درونی و بالاخره نبود برنامه‌ریزی کلان در دانشگاهها، دانشکده‌ها و گروهها، تاریک مانده است و گاه با بی میلی‌ها و مقاومتیایی روبرو می‌شود.

گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی دانشکده روان شناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران در تاریخ ۲۴ دی ماه ۱۳۸۲ در جلسه شورای گروه ارزیابی درونی را تصویب کرده و اعضای کمیته اجرایی را تعیین نمود. همچنین در دنباله اولین همایش ارزیابی درونی برای ارتقاء کیفیت دانشگاهی مقرر گردید دومین همایش تحت عنوان: «ارزیابی درونی برای ارتقاء کیفیت دانشگاهی: دستاوردها، چالشها و

چشم اندازها» در تاریخ ۲۵ اردیبهشت ماه ۱۳۸۵ در محل سالن اجتماعات دانشکده روانشناسی و علوم تربیتی دانشگاه تهران برگزار گردد. هدف این همایش تبادل تجربه میان اعضای هیات علمی و سایر علاقمندان دانشگاههای کشور در راستای ارزیابی و ارتقاء کیفیت دانشگاهی است. محورهای مورد بحث همایش به شرح زیر است:

- ۱- چارچوب نظری و چشم انداز ارزیابی درونی.
 - ۲- فرآیند و ابزار ارزیابی درونی گروههای آموزشی.
 - ۳- تحلیل نتایج و یافته‌های ارزیابی درونی.
 - ۴- زمینه‌ها و زیرساخت‌های بهسازی گروههای آموزشی
 - ۵- تجربه‌های موفق ارزیابی درونی گروههای آموزشی و رابطه آن با افزایش کیفیت دانشگاهی.
- با توجه به مراتب فوق با تمام دانشگاهها و گروههای آموزشی مجری ارزیابی درونی و علاقمندان، مکاتبه و جهت شرکت در همایش مذکور دعوت به عمل آمد که در راستای محورهای یاد شده، مقاله‌هایی که حاوی یک یا چند جنبه به شرح زیر باشد، تدوین کنند:
- الف) تجربه ارزیابی درونی در گروه آموزشی مورد نظر را بیان نموده و تحلیل کند.
- ب) نقاط قوت یا ضعف فرایند ارزیابی را برای پند گرفتن از آن عرضه و تحلیل نماید.
- ج) راهکارهای بهسازی فرایند ارزیابی درونی را در برداشته باشد.
- د) زیربنای نظری ارزیابی درونی برای بهبود کیفیت مورد توجه قرار گرفته باشد.

علی‌رغم کوتاهی زمان، نزدیک به ۳۰ چکیده و مقاله به دفتر همایش واصل شد که بررسیهای لازم توسط کمیته اجرایی و برخی از صاحب‌نظران بعمل آمد و سرانجام، ۱۵ مقاله آن برای چاپ و ارائه شفاهی برگزیده و به اطلاع پیشنهاددهندگان رسید تا نسبت به تکمیل مقاله خود اقدام کنند؛ ضمناً تعدادی دیگر از مقالات نیز برای چاپ در مجموعه مقالات انتخاب گردید. بر حسب زمان موجود و اولویت مقالات رسیده ۱۲ مقاله قابل ارائه تشخیص داده شد. غیر از جنبه نظری برخی از مقالات، اکثریت مقالات حاصل نتایج و گزارش ارزیابی‌های درونی گروههای آموزشی مختلف در دانشگاه‌های کشور می‌باشد که مشارکت و تجربه مفیدی را برای همه گروهها فراهم می‌سازد.

در شرایط فعلی باید به ارزیابی درونی به عنوان نوعی خود درآینه دیدن، تمرین مشارکت و چالش برای ایجاد زمینه پذیرش و فرهنگ بهره‌وری و ارتقاء کیفیت نگاه کرد. همچنین نباید از نتایج آن ناامید و یا سرمست شد و یا شخص خاص را مورد سرزنش و یا تکریم بی‌حد قرار داد، ما باید شجاعت آنان که وارد این عرصه می‌شوند را مورد ستایش قرار دهیم و برای اشاعه این فرهنگ و پیدایش هویت و ساختار گروههای آموزشی کمک نماییم. تا زمانی که گروههای آموزشی به عنوان واحدهای تخصصی از اختیارات لازم، ساختار مناسب برای تدوین رسالتها و اهداف، سیاستگذاری و برنامه‌ریزی کلان در راستای نیازهای تخصصی، بازار کار و جامعه نداشته باشند و در این رابطه از خودارزیابی بعمل نیاورند در موقعیت اثربخش خود قرار نخواهند گرفت.

آنچه اکنون از نظر شما می‌گذرد حاصل کار چندین ماهه اعضای گروه مدیریت و برنامه‌ریزی آموزشی، کمیته‌های علمی و اجرایی همایش، نویسندگان، کارکنان اجرایی دانشکده و همچنین حمایت و همکاری سایر سازمانهای مربوط

از جمله سازمان سنجش آموزش کشور، مرکز ارزیابی کیفیت دانشگاه تهران و مؤسسه پژوهش و برنامه‌ریزی آموزش عالی می‌باشد. اعضای کمیته علمی و اجرایی این همایش به شرح فهرست زیر می‌باشند:

www.ketab.ir

الف- اعضای کمیته علمی و مشورتی (به ترتیب حروف الفبا)

- ۱- دکتر فریده آل آقا
- ۲- دکتر خدایار ابیلی
- ۳- دکتر عباس بازرگان
- ۴- دکتر کمال خرازی
- ۵- دکتر کمال درانی
- ۶- دکتر محمود قنادان
- ۷- دکتر محمدرضا کرامتی
- ۸- دکتر سید محمد میرکمالی
- ۹- دکتر ابوالقاسم نادری
- ۱۰- دکتر مظفرالدین واعظی

ب- اعضای کمیته اجرایی

- ۱- محمد پوستکار
 - ۲- فاطمه ترکاشوند
 - ۳- اعضاء گروه ارزشیابی آموزشی سازمان سنجش آموزش کشور بویژه آقای رضا محمدی و خانم فاخته اسحاقی.
- در اینجا، ضمن تشکر فراوان از یکایک اعضای محترم کمیته‌های علمی و اجرایی که صمیمانه در تمام مراحل برنامه‌ریزی و فراهم کردن مقدمات همایش همکاری داشته‌اند، بدین وسیله از حمایت‌های ریاست محترم دانشکده و معاونت محترم مالی و اداری نیز تشکر می‌شود. باید مراتب تشکر خود را نسبت به ریاست محترم دانشگاه، رئیس محترم مرکز مطالعات، تحقیقات و ارزشیابی آموزشی سازمان سنجش آموزش کشور و رئیس مرکز ارزیابی کیفیت دانشگاه نیز اظهار داریم. در ادامه باید اذعان کرد که تمام کارهای همایش از بدو امر تا انتها

تحت نظر آقای دکتر عباس بازرگان بوده است و هرگونه موفقیت و افتخاری که بر همایش مترتب باشد متوجه ایشان خواهد بود.

در پایان مراتب تقدیر و تشکر خود، کمیته‌های اجرایی و علمی همایش را از همکاری‌های گروه ارزشیابی آموزشی که زحمت گردآوری، ویرایش، دسته‌بندی و تنظیم مجموعه مقالات را بر عهده داشته‌اند و نیز همکاران محترم مرکز مطالعات و معاونت تحقیقات آزمون و ارزشیابی آموزشی و مرکز انتشارات سازمان سنجش آموزش کشور که چاپ و انتشار مجموعه مقالات را میسر نمودند اعلام می‌دارد.

با آرزوی توفیق الهی

دکتر سیدمحمد میرکمالی

دبیر همایش